

MATEVŽ POCAJT

*Matevž Pocajt (?),
ljudski godec
Isti, v: Fr. Mlinšek,
Ljudsko blago - narodne pesmi.
Iz Šaleške doline. Zapis okr. 1888.*

OD LARME

*Jaz vam imam razodeti
neke prav čudne reči,
al vi morate verjeti,
če glih laž tud vmes teči.
Šov sim biv na dalne rajže
kače grile kopuvat,
al ker preveč je korajže,
je nevarno dostikrat.*

*Imel sem enga konjča
mladga in prav bistrega,
ni se bal nobenga griča,
kadar sem zasedel ga.
Ni ga blo nazaj držati,
kadar se je razjezil,
strašno je začel dirjati -
nobeni polž bi ga ne vjel.*

*Nekaj se je prigodilo,
kolko naglost vendar stri,
enkrat se mi je mudilo,
jezdil sem čez grabne tri.
Ogenj sem začev kresati,
rad bi bil tobak kadil,
groza me je pripovedvati,
skoraj bi tam mrtev biv.*

*Ena iskra odletela
po nesreči je v vodo,
potem se je voda vnela,
začne goreti pod menoj.
Vse naenkrat je gorelo,
konj in sedlo, vse je proč,
da se to ne bo verjelo,
to ne hotel bi priseč.*

*Še ta čudež bom povedav,
kaj z menoj se tam zgodi;
klical sem, okoli gledav,
kar en orel perleti,
v klun me prime, von me nese,
jaz sem vendar živ ostav,
kojnc je proč na večne čase,
oh, kako bom zdaj kupčval.*

*Lubi oča starašina,
ponižno se zdaj k vam podam,
še imam sodec vina,
tega vam prav rad prodam.
Vem, da boste ga kupili,
nate, le poskuste ga,
pol se bomo pa zmenili,
kolk še imam več blaga.*

*Grilov mam šest regimentov,
desettavžent je stenic,
vsem tavžent je haršelov
žabje volne pet (lotric).
Pedeset inoj tri pare
samih grilovih mehov,
tri bezlave mačke stare,
en raztrgan žakl nov.*

*Tudi imam tri bokale
same polžove krvi,
deset centov prazne hvale,
spajčevne deset vrvi.
Imam tri kokoši breje,
petsto miš in sto podgan,
kdor ne verje,
ta naj šteje,
kdor to kup,
ne bo golfan!*

*Prodajal ne bom na dvoje,
vam najrajš vse skup prodam,
saj že veste, kako je tole,
vam možam se v roke dam.
Sami ceno naredite,
naj bo dvajset
al deset,
de bom kupiv kojnča spet.*

x x x

MOJE ŽIVLJENJE

/M. Pocajt, istotam./

*Eno pesem vam hočem zapet
ino kak se godi na tem revnimu svet.
Sim male postave, vbožnih ljudi,
zato se mi včas slaba godi.*

*U sedmimu letu sim v šolo biv dan,
kar sim se naučil, za dobro imam.
Kar znam, ne prodam za srebro zlato,
če k(o)j včas bi treba mi blo.*

*Sim šolo dokončav, se služit sposti(v),
dve leti v Zaberdim pastirček sim biv.
Šest goved sim pasu, po goši podiv,
pa še skoraj preslab sim njim biv.*

*Sim služit nehav, sim antverh (u)čil,
ta rajni moj stric so me šivat učil;
s(v)a imela pet šivank, pa škarje no frem,
sim pa nosiv peglajzn za njim.*

*Dvajseto leto sim takrat biv star,
oh, pa me pokličejo svetli cesar.
Dobiv sim lep gvant, pa tud kruha dovol,
pač samo de dnarcov premal.*

*Ko sim se oženiv, sim ženo dobiv,
od tistega časa pa šparat (u)čil.
Če bi pila oba, kakor sam dosihmal,
bo v kratkem še bajta premal.*

*Tri leta sim v Škalah za kelnerja biv,
sim blago predajav in vince točiv.
Po hiši sem skakal, ludem govoriv,
de som si kak krajcar dobiv.*

*Dostkrat sim šiško in (...) obral
pa tudi katir desetatek pobrav,
pa kaj mi pomaga, mam emarc za kruh,
pa je v kratkem priftešl moj suh.*

*U nevarnimu kraju sim v Bozniji biv,
smo vojsko imeli, Bogu se smil.
Smo s Turkam se streljal, de tekla je kri,
pa hvala Bogu sim še živ.*

*Dalmacijo, Ogersk, Koroško, Premorsk,
prehodiv Hravatsko, Kransko, Slavonsk,
tud Boznijo šimo, te Černo goro,
ta deseta pa Štajerska je.*

*No kjer sim prehodil deset deželi,
ni čud, de sem delajo sivi lasi.
Zdaj pa stanujem v soseski Podkraj,
no, zdaj je pa pesem per kraj.*

x x x